

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

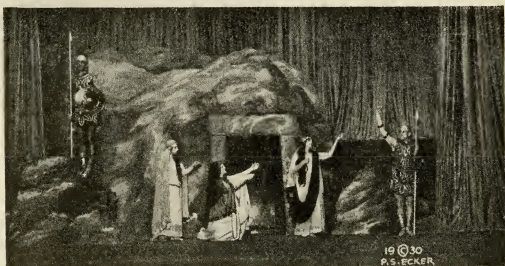
15 MAART 1937

No. 6

42e JAARGANG

Jezus zeide tot haar: »Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij geloofd, zal leven, al ware hij ook gestorven; en een iegelijk, die leeft en in Mij geloofd, zal niet sterven in der eeuwigheid.« Johannes 11: 25, 26.

En blijde gebeurtenis.

„En ook de vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galilea, volgden na en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam gelegd werd. En wedergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen en zalven; en op den sabbat rustten zij naar het gebod.

En op den eersten dag der week, zeer vroeg in den morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende de specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met haar.

En zij vonden den steen afgewenteld van het graf; en ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van den Heere Jezus niet.

En het geschiedde, als zij daarover twijfelmoedig waren, zie twee mannen stonden bij haar in blinkende kleederen. En als zij zeer bedroefd werden en het aangezicht naar de aarde neigden, zeiden zij tot haar: Wat zoekt gij den Levende bij de dooden? Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan.”

EEN TERUGBLIK OP EEN MISLUKKING

door Sterling B. Talmage

De vrienden van een zekeren jongen man waren zeer bedroefd. Hun hart was vanwege zijn heengaan bezwaard. Zij bespraken zijn dood, den voorgaanden dag plaatsgevonden; hij was als een misdadiger terechtgesteld. Zij zeiden tot elkander:

„Welk een droevige mislukking schijnt zijn leven te zijn! Ons nietigheidsgevoel wordt nog gesterkt door onze herinnering van slechts enkele jaren geleden, toen hij een loopbaan scheen te aanvaarden, welke hem een geslaagd en invloedrijk leider zou doen zijn. En nu — als misdadiger gebrandmerkt en terechtgesteld!

„Hij was evenwel niet van het misdadigerssoort. Zijn moeder weet dat en wij die hem zoo goed kenden, eveneens. Hij werd voor geen geweldsmisdrijf veroordeeld, want geweld speelde in zijn leven slechts een zeer kleine rol.

Niet, dat hij niet kon vechten — dat niet. Wij herinneren ons, hoe hij eens een groep kleinzielige lawaaimakers aantrof, die uit de godsdienstige toewijding van zijn volk een voordeeltje trachtten te slaan. Redetwisten verachtend, dreef hij deze knoeiers met eene hand uiteen.

Zijn lichamelijke moed werd door zijn moreelen moed geëvenaard. Hij hield zich stipt aan de wet, doch hij erkende, dat enkele mensen, die macht bezaten, de wetten eerder in hun eigen belang bedienden dan ter wille van de rechtvaardigheid; en hij sloeg deze verkrachters in het openbaar juist zoo ongenadig met de tong, als hij die kleinzieligen met zijn zweep had gedaan. Geen wonder, dat hij bij ons de aandacht trok, evenals bij velen anderen; hier scheen een leider, die gevolgd moest worden.

Doch toen hij zoovele mensen tot zich trok, werden diegenen zijner vijanden, die politieken invloed uitoefenden, ongerust. Zij hadden er evenals zoovele andere politici van andere eeuwen, veel meer belang bij, wanneer zij hun betrekkingen behielden en hun prestige konden ophouden, dan wanneer zij hun staat dienden. Daarom gingen zij de uitlatingen, waarin hij zijn minachting had uitgedrukt over hun knoeierige bediening der wet, uit te pluizen en zijn woorden zoodanig te verdraaien, zoodat ze een minachting voor de wet zelf in zich hielden.

En op dezen ondeugdelijken grond van vervalsching bouwden zij hun beschuldiging op en klaagden hem wegens verraad aan. En in de rechtzalen bewezen zij hun aanklacht. Toen verlieten zijn volgelingen hem, allen behalve enkelen onzer.

Alzoo, „peinsden die enkelen“, is het alles voorbij. Gisteren hebben zij hem krachtens de wet vermoord; en dit niet alleen, doch zij stopten hem met onmiskenbare haast in zijn graf, om ontheiliging van een wettigen sabbatdag te voorkomen. Doch

morgen zullen wij zijn graf bezoeken en daar enkele blijken van onze achting voor hem achterlaten; want of men hem ook als misdadiger brandmerkte of niet, *wij hebben hem als een man gekend*. Zulk een schoon leven en zoo kort, hetwelk toch op zulk een droevige mislukking moest uitloopen!"

Wat anders zouden zij er van hebben kunnen denken? „Want zij kenden de schriften niet, dat hij weder uit de dooden moest opstaan”.

Doch de morgen bewees, dat Zijn dood niet het einde van een mislukking was, doch de aanvang van het grootste succes, hetwelk de wereld heeft gekend. Want die tijd was de avond van het eerste Paaschfeest en de jonge man, die was ter dood veroordeeld, was Jezus van Nazareth.

Negentien eeuwen hebben de dwaling van dit gelijktijdig oordeel omtrent een mislukking bewezen.

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR DE MAAND APRIL 1937

- Z.H.V.** Eerste avond. — Theologie-les no. 7 en getuigenisvergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 7.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 7.
- O.O.V.** Eerste avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 8.
J. V. *Arenlezen*, les no. 16.
Tweede avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 8 (vervolg.)
J. V. *Arenlezen*, les no. 17.
Derde avond. — J. M. *Brigham Young*, les no. 9.
J. V. *Arenlezen*, les no. 18.
Vierde avond. — Voor het inhalen van lessen, onafgemaakt werk en behandeling van groepsproblemen en -werkzaamheden.
- Activiteitslessen. — *Conversatielessen* no. 5, 6, en 7.

UTRECHTSCH E CONF ERENTIE

Data: 20 en 21 Maart a.s.

ZATERDAG 7.30 UUR N.M. Speciaal programma in eigen gebouw.

ZONDAG 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m.:

Openbare vergaderingen.

Alle Zondag-bijeenkomsten in het gebouw voor K. en W., Mariaplaats, Utrecht.

Alle voorbereidingen tot het welslagen van deze conferentie zijn getroffen. Het wachten is slechts nog op Uw opkomst en dat van Uw vrienden en bekenden. — Zegt het voort!

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)
 Voor 1en en 2en Zondag in April 1937.

HOOFDSTUK XXIII.

De verheerlijking

Omtrent de week, volgend op de reeds besproken gebeurtenissen, is in de Evangelieën geen verslag te vinden. Wij mogen veilig aannemen, dat de tijd ten minste ten deele werd gewijd aan het verder onderricht van de Twaalven met betrekking tot het snellijk naderend einde van des Heilands zending op aarde, waarvan de apostelen de verschrikkelijke omstandigheden onmogelijk konden gelooven. Toen de week voorbij was,¹⁾ nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes²⁾ en ging met hen een hoogen berg op, waar zij redelijkerwijze vrij waren van menschelijke indringing.³⁾ Daar waren de drie apostelen getuige van een hemelsche manifestatie, welke in de geschiedenis haars gelijke niet vindt; in onze Bijbeltitels is ze bekend als de Verheerlijking van Christus.⁴⁾

Eenerzijds was het doel van des Heeren afzondering dat van gebed en terwijl Hij bad, kwam er een alles overtreffende heerlijkheid op Hem. De apostelen waren in slaap gevallen, doch werden door het indrukwekkende van het voorval gewekt en staarden met eerbiedig ontzag op hun verheerlijkten Heere. „De gedaante Zijns aangezicht werd veranderd en Zijne kleeding wit en zeer blinkende.” Zijn kleederen, ofschoon van aardsche stof vervaardigd „werden blinkende, zeer wit als sneeuw, hoedanig geen voller op aarde zoo wit maken kan”; „en Zijn aangezicht blonk gelijk de zon.” Aldus werd Jezus voor de drie bevoorrechte getuigen verheerlijkt.

Er waren twee personages bij Hem, die eveneens in een verheerlijkten staat verkeerden en die met den Heere spraken. Dezen waren, zooals de apostelen uit ons onbekende bron, doch wellicht uit het gaande zijnde gesprek te weten kwamen, Mozes en Elias, of voor ons letterlijker Elia; en het onderwerp van hun bespreking met Christus was „Zijnen uitgang, dien Hij zoude volbrengen in Jeruzalem.” Toen de profeet-bezoekers zouden vertrekken, zoo zeide Petrus tot Jezus: „Meester, het is goed, dat wij hier zijn; en laat ons drie tabernakelen maken, voor U eenen, en voor Mozes eenen en voor Elias eenen; niet wetende, wat hij zeide.” Ongetwijfeld waren Petrus en zijn mede-apostelen verbijsterd, inderdaad „zeer bevreesd”; en dit kan het voorstel aangaande de drie tabernakelen verklaren „Hij wist niet, wat hij zeide”; hoewel zijn opmerking verward en duister schijnt, wordt ze toch wat duidelijker, wanneer wij er aan denken, dat tijdens

¹⁾ Aanteekening 1.

²⁾ Aanteekening 2.

³⁾ Aanteekening 3.

⁴⁾ Matth. 17:1-8; Mark. 9:2-8; Luk. 9:28-36.

het jaarlijksch Loofhuttenfeest het de gewoonte was, voor elken aanbieder een klein priëel of tent van gevlochten teenen te maken, waarin hij zich uit eerbied zou kunnen terugtrekken. In zooverre er in Petrus' voorstel een bedoeling zal hebben gelegen, schijnt het, dat hij het vertrek van de bezoekers wilde vertragen.

De verheven en ontzagwekkende plechtigheid van de gebeurtenis had haar hoogtepunt nog niet bereikt. Terwijl Petrus nog sprak „zie, een luchtige wolk heeft hen overschaduwd; en zie, eene stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, in welchen Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem.” Het was Elohim, de Eeuwige Vader, Die sprak; en bij het geluid van die stem der Opperste Majesteit, vielen de apostelen op hun aangezicht. Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zeide: „Staat op en vreest niet.” Toen zij opkeken, zagen zij, dat ze weder alleen met Hem waren.

De indruk, welken deze manifestatie op de drie apostelen gemaakt had, was er een om nimmer te vergeten; doch hun werd uitdrukkelijk geboden er met niemand over te spreken, totdat de Heiland uit de dooden was verreezen. Zij konden de beteekenis van des Heeren verwijzing naar Zijn te wachten staande opstanding uit de dooden niet begrijpen. Zij hadden het met groote smart aangehoord en slechts noode werd het hun te begrijpen gegeven, dat met een ontzagwekkende zekerheid, dat hun geliefde Meester „veel moest lijden en verworpen worden van de Ouderlingen, en Overpriesteren en Schriftgeleerden en gedood worden en na drie dagen wederom opstaan.”¹⁾

Zulks was hun reeds eerder in ondubbelzinnige en onfiguurlijke taal duidelijk gemaakt, en met dezelfde duidelijkheid was hun gezegd, dat Jezus weder zou opstaan; doch van deze laatste gebeurtenis konden zij zich slechts een vaag begrip vormen. De thans besproken herhaling dezer onderrichtingen schijnt den drie geen duidelijker begrip van de opstanding van hun Heere uit de dooden te hebben gelaten, dan zij voordien hadden. Zij schenen zich geen definitief idee te kunnen vormen over hetgeen met een opstanding werd bedoeld. „En zij behielden dit woord bij zich-zelfen, vragende onder elkander, wat het was, uit de dooden opstaan.”²⁾

Des Heeren vermaning, dat tot na Zijn opstanding uit de dooden zij niemand hun ondervindingen op den berg mochten vertellen was dusdanig, dat zij zelfs hun mede-apostelen hierover niet inlichtten. Later, nadat de Heere tot Zijn heerlijkheid was opgevaren, getuigde Petrus op deze krachtige wijze tot de Kerk van de wonderlijke ondervinding: „Want wij zijn geen kunstelijk-verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijne majesteit. Want Hij heeft van God den Vader

¹⁾ Mark. 8:31. Aanteekening 6.

²⁾ Mark. 9:10.

eer en heerlijkheid ontvangen, als zoodanig eene stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in welken Ik Mijn welbehagen heb. En deze stem hebben wij gehoord, als zij van den hemel gebracht is geweest, toen wij met Hem op den heiligen berg waren." ¹⁾

En Johannes, die eerbiedig voor de wereld de goddelijkheid beleed van het Woord, den Zoon van God, Die in het vleesch onder de menschen had gewoond, verzekerde plechtig: „En wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader, vol van genade en waarheid." ²⁾

Het goddelijk doeleinde, zooals in de Verheerlijking getoond, moge voor het menschelijk verstand even onbegrijpelijk zijn als een volledige voorstelling van de daarbij tegenwoordige heerlijkheid, zooals in woorden beschreven; enkele hoofdtrekken van de gevolgen er van zijn evenwel duidelijk. Voor Christus was de manifestatie krachtgevend en aanmoedigend. Het vooruitzicht der onmiddellijk op handen zijnde ondervindingen moeten vanzelfsprekend uiterst neerslachtig en ontmoedigend hebben gestemd. Na getrouw het pad van Zijn levenswerk te hebben betreden, had Hij den rand der vallei van de schaduw des doods bereikt; en het menschelijk gedeelte van Zijn natuur behoefde opbouwning. Zooals na de beproevende tafereelen van het veertig dagen vasten en de directe verzoeking van Satan ³⁾ engelen waren nedergezonden om Hem te dienen en zooals in het benauwend uur, waarin Hij bloed zweette, Hij weder door engelenbediening werd ondersteund, ⁴⁾ zoo ook kwamen op dit kritieke en beslissende tijdstip, het begin van het einde, bezoekers uit de onzichtbare wereld, om Hem te troosten en te ondersteunen. Welke feitelijke mededeelingen tijdens het gesprek van Jezus met Mozes en Elia werden gedaan, wordt niet ten volle in de Nieuw-Testamentische Evangeliën vermeld.

Aanteekeningen.

1. Het tijdsverloop tusschen Petrus' belijding en de Verheerlijking. — Beiden Mattheus (17:1) en Markus (9:2) melden, dat de Verheerlijking plaatsvond „zes dagen" na Petrus' groote belijding, dat Jezus de Christus was, terwijl Lukas (9:28) opmerkt, dat er een tijdsverloop van „ongeveer acht dagen" tusschenlag. Het is mogelijk, dat het tijdperk van zes dagen werd aangeduid, als zijnde zonder den dag, waarop de vroegere gebeurtenissen hadden plaatsgegrepen en dien, waarop Jezus en de drie apostelen zich op den berg terugtrokken; en dat Lukas' „ongeveer acht dagen" deze twee dagen wel medetelde. Er is hier geen bewijsgrond voor een tegenstrijdigheid.

2. Petrus, Jakobus en Johannes, die uit de Twaalven gekozen waren als de eenige aardsche getuigen van de verheerlijking van Christus, waren eveneens uitgekozen als getuigen van een speciale manifestatie,

¹⁾ 2 Petrus 1:16-18.

²⁾ Joh. 1:14.

³⁾ Matth. 4:11; Mark. 1:13.

⁴⁾ Luk. 22:43; vergelijk Joh. 12:27-28.

die van het opwekken van het dochttertje van Jairus (Mark. 5:37; Luk. 8:51) en nadien waren dezelfde drie de eenige getuigen van den nacht der smarte van onzen Heere in Gethsemane (Matth. 26:37; Mark. 14:33).

3. **De plaats der verheerlijking.** — De berg, waarop de Verheerlijking plaats vond, wordt door de Evangelieschrijvers niet genoemd of anderszins zoodanig aangeduid, dat de plaats positief is vast te stellen. De berg Tabor, in Galilea, is lang in de traditie als die plaats doorgegaan, en in de zesde eeuw werden op een plateau van den berg drie kerken gebouwd, wellicht in overeenstemming met Petrus' verlangen, om drie tabernakelen of tenten te maken, voor Jezus, Mozes en Elia, elk een. Later werd daar een klooster gebouwd. Niettemin wordt de berg Tabor thans door geleerden verworpen en de berg Hermon algemeen als de plaats erkend. Hermon ligt op de noordelijke grenzen van Palestina, juist voorbij Cesarea Philippi, waarvan bekend is, dat Jezus een week voor de Verheerlijking daar heeft vertoefd. (Markus 9:30) zegt ons nadrukkelijk dat, nadat zij van den berg waren afgekomen, Jezus en de apostelen heengingen en door Galilea gingen. De bewijsgronden zijn meer ten gunste van Hermon als zijnde de berg, der Verheerlijking, ofschoon niets, dat beslissend genoemd kan worden, hieromtrent bekend is.

6. **Aanhaling van des Heeren naderenden »uitgang«.** — Van de drie schrijvers der synoptische Evangelien was het alleen Lukas, die slechts in het kort het onderwerp aanroert, waarover Mozes en Elia met den Heere tijdens de Verheerlijking spraken. Het verslag zegt, dat de bezoekers, die in heerlijkheid verschenen „zeiden Zijnen uitgang, die Hij zoude volbrengen te Jeruzalem” (Luk. 9:31). Het is van beteekenis, dat de *uitgang*, welken de Heere zoude *volbrengen*, en niet de *dood*, welken Hij zoude *lijden* en *sterven*, het onderwerp van dit verheven gesprek was. Het Grieksche woord, waarvan „uitgang” als zijnde van dezelfde beteekenis in vele der manuscripten der Evangelien verschijnt, is er een, hetwelk „exodus” of „vertrek” aanduidt en het woord, hetwelk in andere vroegere teksten staat geschreven, beteekent „glorie”. Zoo ook duidt de Grieksche oorsprong van „volbrengen” in het verslag van de Verheerlijking, het met goed gevolg vervullen of voltooien van een zekere onderneming aan en niet uitsluitend het daadwerkelijk sterven. Beide, de letter van het verslag en de geest, waarin de geschiedschrijver schreef, wijzen uit, dat Mozes en Elia met hun Heere de glorieuze voleindiging van Zijn zending in het vleesch bespraken — een in de wet erkende voleindiging (verpersoonlijkt in Mozes) en de profeten (vertegenwoordigd door Elia) — en een voorval van verheven belang, hetwelk de vervulling van beide, de wet en de profeten bepaalt, en de heerlijke ontsluiting van een nieuwe en hoogere orde als een deel van het goddelijk plan. De *uitgang*, welken de Heere toen zoo spoedig zoude *volbrengen*, was het vrijwillig geven van Zijn leven ter vervulling van een verheven en voorverordineerd doeleinde, niet een *dood*, waardoor Hij door buiten Zijn macht liggende toestanden lijdend zou *sterven*.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

Het goede voorbeeld

Met de voltooiing van drie nieuwe kerkgebouwen op de Fransche kolonie-eilanden van Tahiti in de Stille Zuidzee, welke kortgeleden in gebruik zijn genomen, is het totaal aantal kerkgebouwen op deze verre eilanden op veertien gebracht. De bewoners der eilanden, die immer zeer ontvankelijk zijn geweest voor de boodschap van het Herstelde Evangelie, hebben practisch al deze gebouwen zelf opgetrokken en betaald en dat van hun schamel inkomen, door het verhandelen van copra en duiken naar paalen in de door de haaien onveilig gemaakte wateren van deze streken.

GODSMANNEN

door William

„GERECHTIGHEID IS HET WAPEN DES ONSchULDIGEN”

President Rudger Clawson, oudste apostel in het Quorum der Twaalven, is een zachtaardig man, doch een man met den moed van een martelaar, en hij heeft het bewezen. Sinds hij tot man is opgegroeid, heeft hij nimmer den dag gezien dat hij niet, indien noodig, voor de waarheid had willen sterven. Geen man dezer generatie heeft gevaarlijker en moeilijker situaties met grooter kloekmoedigheid onder oogen gezien. Het rustig verdragen van onwaardige behandelingen en het ondergaan van onuitsprekelijke beledigingen ter wille der waarheid, zooals hij dat heeft gedaan, vereischten kracht en moed van buitengewoon soort.

Indien men hem ziet, zou men het den man niet aanzeggen. Hij is zoo zacht, zoo teruggetrokken en gereserveerd, naar het schijnt. Doch hij bezit al de kracht van een zachtaardig hart. Zijn geheele leven is hij een actief werker geweest. Terwijl de eerste twintig jaar zonder iets buitengewoons voorbijgingen, behalve dan, dat hij zijn opleiding van groote pioniersleiders ontving, die zijn leven ten goede hebben beïnvloed, groeide hij in Salt Lake City tot man op. Op zijn twee en twintigste jaar werd hij op zending geroepen naar de Zuidelijke staten, een gedeelte van het land, dat de Mormonen zeer vijandig gezind was en de volgende tien jaren van zijn leven boeken enkele gebeurtenissen van zeer bedroevend en merkwaardig karakter.

Toch verhief hij zich boven al deze bittere ervaringen als een vriendelijk, verdraagzaam, geduldig, moedig man. In zijn uitlatingen is hij nimmer radicaal; als vader (hij heeft drie zoons en twee dochters) of als uitvoerende macht is hij nimmer hard in zijn discipline; toch is hij in zijn overtuigingen vastberaden en onbewogen, met een getrouwheid aan zijn Kerk en zijn broederen, welke bestendig, ontwijfelbaar en bewonderenswaardig is; een geloof, rustig, diep en onwankelbaar.

President Clawson is immer een ijverig, nauwgezet en methodisch werker geweest. Vroeg in zijn leven werd hij een door en door bekwaam en bedreven accountant met een duidelijk en gelukkig inzicht in de hoofdtrekken van geschiedschrijven.

Het is werkelijk interessant, zijn persoonlijke geschiedenis, welke hij zonder veel moeite bijhoudt, eens door te bladeren.

HELDE

Een stralenden Zou vroegen zomer van jonge zendelingen van den beboomde zij aflegden, toen voor twaalf mannen wapend en enkelen aanvoerders van het zij de ouderlingen z geschreeuw aan en toe, vastbesloten h Georgia geldt geen monen”, riepen zij.

Er was geen kan genade. Nieuwe en worden gingen o ling, den 22-jariger door het brein. Er welke nimmer meer kan worden wegge oogenblikken later metgezel naast het zag hij zichzelf v heven geweren van geplaatst. Hij verw dan dat hem een k zou worden gejaag kracht vouwde hij buitengewone vast hij: „Schiets”. In menten scheen zich een geheel leven te Slechts een oogenbli en toen hij zich ko toestand nog onver ken stonden nog weren op hem ge oogenblik scheen hebben overmand e schieten.”

In Zijn wijsheid leven gespaard van een verheven en kr en den moed van den dag had geleg in Salt Lake een van Rudger Claw kameraad — een ste van een treffend vo lingenhistorie der K

N VAN HEDEN

am Mulder

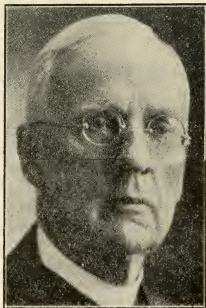
NMOED

ondagmorgen in den
1879 kwamen twee
aan de kromming
n landweg, welken
zij plotseling vlak
stonden, allen ge-
te paard. Het waren
gepeupel en zoodra
tagen, hieven zij een
stormden op hen
en te dooden. „In
wet voor de Mor-

ns op discussie, op
vreesselijke gewaar-
den jongsten ouder-
Rudger Clawson,
volgde een schok,
uit zijn herinnering
vaagd, want enkele
werd zijn geliefden
neergeschoten en
ak voor de opge-
de woedende bende
achtte niet anders,
ogel door het hoofd
d, doch in al die
zijn armen en met
beradenheid zeide
de volgende mo-
n de spanning van
hebben geworpen.
k werd alles donker,
n herstellen, was de
anderd — de schur-
steeds met hun ge-
richt. Doch op dat
iets den leider te
n hij riep uit: „Niet

had de Heere het
een man, die in
tiek uur den geest
een martelaar aan
l. Heden kenmerkt
monument het graf
son's vermoorden
enen gedenkteken
orval in de zende-
kerk.

Ze bevat juist voldoende
bijzonderheden en persoon-
lijkheid, met hier en daar
een glimpje humor, om het
waarlijk menscheijk te doen
zijn. Om slechts enkele
feiten te noemen: In 1932
toonden zijn aanteeke-
ningen aan, dat hij in de
voorafgaande twee en dertig
jaar of sinds hij lid van den
Raad der Twaalven werd
(10 October 1898), 4.981 toes-
spraken heeft gehouden.
Hierbij is eveneens ver-
meld, waar deze toespraken
werden gehouden en welk
onderwerp ze behandelden.
Te dien tijde had hij 7.966
vergaderingen bezocht en
meer dan 800.000 K.M. af-
gelegd, om ze te kunnen
bijwonen. Aan het einde van zijn tijd als president der
Europeesche zending (1910-1913) kon hij het volledige
verslag uitbrengen, dat ooit op het kantoor van den Kerk-
geschiedschrijver werd ondergebracht. Hij heeft een helder,
ordelievend intellect. Zijn geheele leven is hij een ernstig
student geweest. Als gevolg daarvan heeft hij een diepgaand
begrip van de grondslagen van het Evangelie en een be-
trouwbare kennis van de gebruiken en bedieningen der
Kerk.

Rudger Clawson's opleiding als accountant stelde hem in
staat, President Lorenzo Snow tijdens de korte, doch
geschiedkundige dagen van de administratie van laatstge-
noemde, toen hem goddelijke inspiratie werd gegeven en hij
een plan opstelde en uitvoerde, waardoor de Kerk van haar
drukkende schulddlast kon worden bevrijd, onschatbare
diensten te bewijzen. Dit waren moeilijke dagen en Broeder
Clawson scheen in elk opzicht zoo uitstekend geschikt een
noodzakelijk en belangrijk deel in deze zich zoo kenmerkende
periode der Kerkgeschiedenis bij te dragen, dat men de hand
der Voorzienigheid zijn bestemming ziet vormen.

Een in spreekwoorden uitgedrukt geduld, een hechte ge-
trouwheid, een bijna feilloos geloof in God, gepaard gaande
met een diepe toewijding aan de Kerk en alhetgeen, waar-
naar ze streeft, hebben het doen mogelijk zijn, dat enkele
zijner bitterste beproevingen zijn gelukkigste en zoetste
ervaringen tengevolge hebben gehad.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

De Zusters-Hulpvereeniging

Vijf en negentig jaar oud! Iets minder dan eeuw! Vijf en negentig jaar van heerlijk dienstbetoon! Duizenden handen, welke gewillig geven en duizenden harten, welke onzelfzuchtig van hun liefde mededeelen. De Zusters-Hulpvereeniging is godsdienst in daad. De Zusters-Hulpvereeniging is de Barmhartige Samaritaan. Zij heeft haars broeders wonden verbonden en hem water gegeven. De Z.H.V. heeft in het leven van duizenden, die in duisternis leefden, het licht der kennis gebracht. Geen andere vrouwenvereeniging ter wereld kan er zich op beroepen, dat ze door een profeet van den levenden God werd georganiseerd. Geen andere vrouwenorganisatie heeft edeler doeleinden.

De eerste leden der Z.H.V. hielpen in de wildernis een machtig rijk bouwen. Haar zusters van heden helpen het in stand houden en onbevlekt van de wereld. In deze ontmoedigende crisisdagen hebben zij haar waarde bewezen. In het Sociaal Voorzorgsplan der Kerk zijn zij de rechterhand van de Priesterschap geweest. Ons bereikte juist het bericht, dat de Z.H.V. thans de wapens tegen den drankduivel heeft opgenomen. Wij zijn vol vertrouwen, dat haar energie en degelijkheid in deze nieuwe campagne uitstekende resultaten zullen kunnen boeken.

Wat aangaande de toekomst? Ze is thans nog gelijk een klont ongekneet klei, welke wij het voorrecht hebben te vormen. Alles, wat wij zullen doen of nalaten, zal den juisten vorm beïnvloeden. Wij weten, dat de leden in dit kleine land haar deel tot het verzekeren van een stralende toekomst voor het Z.H.V.-werk zullen bijdragen. Indien zij nimmer zelfgenoegzaam zullen worden en nimmer haar werken en bidden zullen staken, zullen haar verrichtingen groot zijn. Wanneer er nog iemand ziek, hulpbehoevend of ongelukkig is, is haar arbeid nog niet voltooid. Haar voortdurend gebed dient te zijn, dat haar oogen voor de nooden van haar volk mogen geopend zijn en ten tweede, dat zij wijsheid mogen ontvangen, om in die nooden te voorzien.

Vermijdt de gewoonte van zelfgenoegzaamheid. Streeft naar voortdurende verbetering van uw arbeid. Weet, dat Z.H.V.werk nimmer haar einde heeft, omdat, zoolang het menschdom bestaat, er immer lijden en verdriet zullen zijn. Immer zullen er zijn, die hulp en troost behoeven. Het is eveneens uw plicht en voorrecht, kennis te verspreiden, opdat de vrouwen dit glorieuze peil van

intelligentie mogen bereiken, dat zij bij onzen Vader kunnen terugkeeren.

Zuster Robison heeft gezegd: „Laat ons de moeilijke taak verwelkomen, omdat ze de gelegenheid tot vooruitgang biedt.” En bedenkt wel”, zeide zij, „indien er behoefte bestaat, is er immer een wijze, om in die behoefte te voorzien.”

Hermana F. Lyon.

VERSLAG DER ZUSTERSHULPVEREENIGING IN NEDERLAND

1 Januari 1936 tot 31 December 1936

LIDMAATSCHAP.

Ingeschreven	1 Januari 1936	31 Dec. 1936
Bestuursleden	63	64
Huisbezoeksters	42	40
Leden	171	183

ACTIE-BETOON

Aantal georganiseerde Z.H.V.'s	15
Aantal gehouden vergaderingen	699
Gemiddelde opkomst in vergaderingen	163
Aantal bezoeken aan gezinnen	1069
Aantal gezinnen geholpen	260
Speciale bezoeken aan zieken en thuiszittenden	268
Aantal dagen bij zieken doorgebracht	97
Aantal bezoeken aan gemeente-Z.H.V.'s door Hoofdbestuur	62

FINANCIEEL VERSLAG.

Ontvangsten:

Saldo op 1 Januari — Liefdadigheidsfonds	f 793.79
Saldo op 1 Januari — Algemeen Fonds	„ 454.70
Bijdragen Liefdadigheidsfonds	„ 1162.49
Bijdragen Algemeen Fonds	„ 591.05
Totaal f	3002.03

Uitgaven:

Liefdadigheidsdoeleinden	f 1172.76
Andere doeleinden	„ 601.06
	f 1773.82
Saldo op 31 December 1936 — Liefdadigheidsfonds	f 783.52
Saldo op 31 December 1936 — Algemeen Fonds	„ 444.69
Totaal f	1228.21

Totaal uitgaven over 1936 en Saldo 31 December   f 3002.03

TOESPRAAK

gehouden door President Richard R. Lyman
op 22 Februari 1937, te Rotterdam

Gaat heen en boodschapt Johannes . . . (Matth. 11 : 1-5)

Sinds ik naar Holland ben gekomen, heb ik meer en schooner bloemen ontvangen, dan mijn geheele leven het geval is geweest. Ik kan nu zeggen, wat ik ook gisteren te Amsterdam heb gezegd, dat de bloemen en de muziek een net zoo belangrijk deel van een godsdienstige bijeenkomst zijn als de toespraak zelf.

Wanneer ik in uw vriendelijke gezichten blik, zeg ik wat iemand eens zeide omtrent een vergezicht in Utah. „Ik heb uw bergen en dalen bewonderd, de buitengewone schoonheid hiervan spreken, maar hetgeen mij het meest getroffen heeft in dit deel van het land is

het volk”. Wanneer ik u vanavond in het gelaat blik, dan doet u mij denken aan een van onze groote conferenties thuis. En de menschen in Utah en de verschillende ringen van Zion zijn gewoonlijk de zonen en dochteren en afstammelingen van het volk uit deze noordelijke landen. Ons wordt in den Heiligen Bijbel gezegd, dat in de laatste dagen een uitverkoren volk bijeenvergaderd zal worden vanuit de geheele wereld en op de toppen der bergen zal worden vastgesteld. Zij zijn grootendeels de afstammelingen uit deze noordelijke landen en het is daarom geen wonder, dat deze fijne menschen in de toppen der bergen, waar des Heeren Huis is gevestigd, op u gelijken. En deze bloemen zijn slechts een voorbeeld van de schoonheid en liefelijkheid van uw ziel. Ik wil uw aandacht vestigen op wat geschreven staat in Matth. 11 : 1-5. Johannes de Dooper was de bevoorrechte, den Heiland, den Zoon van God, te doopen. Na den doop daalde de Heilige Geest op Hem neder in den vorm van een duif, terwijl God's stem in den hemel werd gehoord en Johannes was daar getuige van.

Indien gij iets dergelijks zoudt zien, indien ik iets dergelijks met mijn oogen had aanschouwd, zouden wij dan nog hebben kunnen twifelen.

En het geschiedde toen Jezus geëindigd had, dat zijn twaalf discipelen van daaruit gingen, om te leeren en te prediken. En Johannes, die in de gevangenis was, had gehoord omtrent de werken van Jezus en zond twee van zijn discipelen en zeide tot

hem: „Zijt gij degene, die komen zou of verwachten wij een andere?“ Johannes, die den Heiland zelf gedoopt had en den Heiligen Geest op hem had zien nederdalen in den vorm van een duif, zeide: „Zijt gij degene, die komen zou, of verwachten wij een andere?“ Jezus antwoordde eenvoudiglijk en zeide: „Gaat heen en boodschapt Johannes deze dingen, die gij hoort en ziet. De blinden worden ziende en de kreupelen wandelen, de melaatschen worden gereinigd en de dooven hooren; de dooden worden opgewekt“ en mag ik zeggen wel het belangrijkste van alles, „het Evangelie wordt gepredikt aan degenen die arm zijn“. En ik zeg tot u, dit is het Evangelie van Jezus Christus, dat wij hier tot u prediken.

Nu ga ik enkele voorvallen aanhalen. Ik ging eens naar het ziekenhuis in Salt Lake City. In de gang kwam ik een vrouw tegen, die in tranen was uitgebroken. „O, broeder Lyman, wilt u a.u.b. mijn zoon zalven. Ik zeide: „Wat scheelt uw zoon, zuster?“ Hij heeft de klem in zijn kaken. In de dagen mijner jeugd had ik een zuster, die aan dezelfde ziekte was overleden. Zij liet twee kleine kinderen achter en ik heb hen tot man zien opgroeien zonder hun moeder. Daarom leek mij de ziekte waaraan die jongen leed, een ernstige ziekte. Ik heb verschillende ziekten bestudeerd, ben de oorzaak van deze verschrikkelijke ziektekiem te weten gekomen en ben tot de overtuiging gekomen, dat 95—97 ½ die daaraan lijden, niet herstellen. Indien deze goede zuster mij had gevraagd haar zoon van de dooden op te wekken, scheen het mij nauwelijks onmogelijker toe dan voor dien jongen om te herstellen. Ik ging naar zijn bed. Daar stond zijn vrouw, zeer bedroefd en zijn broeder en de bisschop weende. Zijn vader en moeder waren ten diepste bedroefd. En daar lag de jonge man met de kaken stijf opeen gesloten. Ik zeg het u vrijuit, dat het mij toescheen, dat wij hier voor een geval stonden, dat onmogelijk was. Ik legde mijn handen op zijn hoofd en door de autoriteit van het priesterschap, dat ik had, zegende ik hem met de zegen van gezondheid en gebod de ziekte hem te verlaten en vestigde de aandacht op het feit, dat de Heere Zijn belofte gegeven had, dat het gebed des geloofs den zieke zou behouden en met de situatie voor oogen, die onmogelijk scheen, zeide ik met de grootste oprechtheid: „Vader, Die in de Hemelen zijt, voor iedere verandering, welke zich voordoet in den toestand van dezen Uw dienstknecht zullen wij allen al de resteerende dagen ons levens nederig en ernstig Uw Goddelijke hand erkennen.“ Enkele dagen daarna, ik weet niet meer hoeveel, belde ik een groote Coöperatie in Salt Lake City op, om den penningmeester van de instelling te spreken. Hij was gaan lunchen en ik vroeg, of hij nadat hij terug was, zich in verbinding wilde stellen met Richard Lyman. „Weet u met wie u spreekt?“ vroeg zijn secretaris. Het is de jonge man, dien u enkele dagen geleden in het ziekenhuis gezalfd hebt.“ Dit wil ik u wel zeggen, dat ik buitengewoon onder

den indruk kwam, te denken dat de Heere goed genoeg was om datgene te verrichten, wat onmogelijk scheen, n.l. dezen jongeman weer gezond te maken.

Op zekere keer werd er te Salt Lake City op mijn kantoordeur geklopt. Ik zeide: „Kom binnen”. En daar kwam de ziekste persoon, die ik ooit in mijn leven gezien heb, binnen. En ik kan nog niet begrijpen, dat een vrouw die zoo ziek was, op haar voeten kon staan. Ik stond direct op en bood haar mijn stoel aan. „Maar zuster, wat ter wereld is er met u aan de hand?” Zij zeide: „Br. Lyman ik ben gekomen, opdat u mij zoudt zalven en indien u dit slechts wilt doen dan weet ik, dat ik gezond zal worden.” Daar stond ik weer voor een geval, dat mij onmogelijk scheen en vooral toen ik zeide, „wat scheelt er aan zuster?” en zij antwoordde: Ik heb een hartkwaal”. „Hoe lang hebt u die al?” „Tien jaar”. Kunt u zich dan iets onmogelijks indenken dan voor iemand, die reeds tien jaar een hartkwaal had, om weer gezond te worden? Ik legde mijn handen op haar hoofd en met al de macht en autoriteit die ik had, bad ik voor haar herstel. Een korte tijd ging voorbij. Ik kwam uit den tabernakel van een conferentievergadering. En voor mij stond een vrouw, door en door gezond, als ik ooit iemand gezien heb. Zij zeide: „Ik ben de zuster, die U gezalft hebt en die een hartkwaal had” en ik zeg U, dat ik in alle nederigheid haar handen greep en ik zeide tot haar: „Inderdaad zuster, Uw geloof heeft U behouden.” Ik ben er van overtuigd dat ik nooit een grooter geloof van een menschelijk wezen heb gezien.

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

30-Jarig huwelijksfeest

Op 28 Maart a.s. hoopt het echtpaar P. Oenes en A. Oenes-Bosklopper te Groningen hun 30-jarig huwelijksfeest te vieren.

Wij vertrouwen gaarne, dat het beiden dien dag niet aan belangstelling van familie en vrienden zal ontbreken en wenschen hun nog vele gelukkige jaren van vrede en voorspoed in hun familiekring.

Het adres van het bruidspaar is Kerklaan 103, Groningen.

Concertavond, te geven door het Amsterdamsche zangkoor

Vrijdag, 19 Maart a.s. zal het Amsterdamsche zangkoor in het kerkgebouw Weteringschans 101 te Amsterdam een concert geven. Uit het voor ons liggend programma blijkt niet anders, dan dat een ieder, die muziek waardeert, dien avond ruimschoots van het gebodene zal kunnen genieten. Zij, die het koor, alsmede andere medewerkers, t.w. Zr. Willy Verstrate, Oud. R. J. Willey e.a. reeds op conferenties hebben kunnen beluisteren, weten, dat een goed verzorgd programma zal worden uitgevoerd. Komt u echter niet alleen, doch maakt vooral aan uw vrienden en kennissen bekend, dat in het gezegde: „Het Mormonsche volk is een zingend volk” een groote waarheid ligt opgesloten.

Doopdienst

Tijdens een in Utrecht op 14 Februari j.l. gehouden doopvergadering werden de volgende personen gedoopt: Maria Francisca Reinig, Eva Antje Aaltje Anjewierden en Maria van der Hazel door Oud. Rex S. Gourley en Gerarda Fischer, Sophia Fischer en Theodorus Gerardus Westerhof door Oud. Frank B. Jex.

26 Februari d.a.v. werd te Amsterdam een doopdienst gehouden en werden door Oud. Th. B. Ingram gedoopt Anne Dijkstra en Henke Dijkstra-geb. Flobbe; Pier Flobbe Dijkstra en Johanna Spin werden door broeder E. Ylst gedoopt, terwijl Oud. Paul B. Clayton, Christina Moens-geb. De Groot en Minke Brinksma doopte.

Het is met vreugde, dat wij deze leden in de kudde van Christus verwelkomen en bidden, dat des Heeren zegeningen in rijke mate op hen mogen worden uitgestort, teneinde hun op hun verderen levensweg, inspiratie, troost en vreugde te geven.

Overleden

LAMMERS. — Op 3 Februari j.l. overleed te Amsterdam Zuster Johanna Lammers geb. van Arnhem, weduwe van Bernardus Lammers. Zij werd 12 Januari 1857 te Amersfoort geboren en 19 October 1890 door Oud. E. Neuteboom gedoopt. De teraardebestelling vond te Amsterdam plaats.

Speciale openbare vergadering in Friesland

Op Vrijdag, 5 Maart j.l., werd in de zaal van Bouke Pultram te Houtigehage een openbare vergadering gehouden, waar Oud. Bouwe de Vries, Powell van Komen van Groningen en Pres. T. Edgar Lyon het woord voerden. Het Groningsche koor ging per autobus van Groningen daarheen en gaf vier nummers ten beste, welke door de groote vergadering ten zeerste werden gewaardeerd.

Oud. Bouwe de Vries, die vanuit zijn tehuis in Ogden, Utah, thans in Nederland op bezoek is, heeft de voorbereidingen voor deze vergadering alsmede de bekendmaking er van verzorgd. De dank der zending gaat uit naar broeder de Vries en de leden van het Groningsche koor voor de opofferingen, welke zij zich hebben getroost, teneinde deze vergadering een succes te doen zijn.

Bezoekers vanuit Amerika

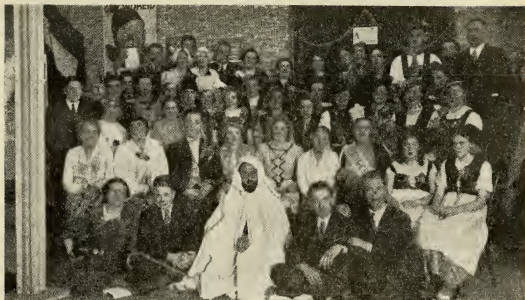
Naar verluidt, zullen dit jaar enkelen onzer Kerkleden van Amerika ons land een bezoek brengen.

Op 4 Maart j.l. kwam zuster P. W. De Korver, moeder van Oud. L. R. De Korver, thans te Arnhem werkzaam en van Le Roy M. De Korver, die van 1932 tot 1934 als zendeling hier arbeidzaam was, in Nederland aan, om haar zoon en bloedverwanten een bezoek te brengen. Wij hopen, dat haar bezoek aan haar oude vaderland haar een vreugdevollen tijd zal bereiden.

Nieuwe vergaderzaal geopend te Gouda

De Kerkgemeente te Gouda, welke voordien bij de leden thuis of in een kleine huurzaal haar bijeenkomsten hield, heeft zich thans een zaal voor uitsluitend eigen gebruik kunnen verzekeren. De leden der gemeente hebben te zamen met de zendelingen onvermoeid gearbeid, om alles voor de opening in gereedheid te brengen. Ze werd met een goedbezochte vergadering op Zondag, 7 Maart j.l., in gebruik genomen. De nieuwe zaal is gelegen aan de Keizerstraat 7 en is inderdaad een ware aanwinst voor onze vergaderzalen in Nederland.

Goud- en Groenfeest te Den Haag

Op 18 Februari j.l. heeft de Haagsche O.O.V. haar jaarlijksch Goud- en Groenfeest gehouden, ditmaal ten doel hebbend een internationale verbroedering, als gevolg waarvan men dan ook velerlei nationaliteiten vertegenwoordigd zag, zelfs van Indië en Arabië.

Moeite noch arbeid was gespaard, om ook de zaal zelf een aanzien te geven, in overeenstemming met den aard van het feest. De tijd werd aangenaam doorgebracht met wedstrijdspelen, groepsdansen, terwijl ook een ieder tegen billijken prijs van uitstekenden mondvoorraad werd voorzien. Alle eer voor dezen avond aan de Haagsche O.O.V. Mogen vele dergelijke avonden volgen.

INHOUD

Een blijde gebeurtenis. . . .	85	Godsmannen van heden . . .	92
Een terugblik op een mislukking	86	Van de Redactie:	
Lesrooster Hulpororganisaties . .	87	De Zusters-Hulp-Vereeniging .	94
Utrechtsche Conferentie . . .	87	Verslag Z H.V.	95
Jezus de Christus	88	Toespraak van President Lyman	96
Kerknieuws van overal . . .	91	Gebeurtenissen in de Zending.	98

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,
Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.